

En wat zijn de blaad-jes nieuws-gie-rig, waar ze wel te-recht zul-len ko-men! De wind wil het niet ver-klap-pen. Die lacht maar, als ze het hem vra-gen. En hij zegt ge-heim-zin-nig: „Het is een ver-ras-sing!” Het blaad-je, dat te bang was om mee op reis te gaan, is al-leen ach-ter-ge-ble-ven. Heer-lijk rus-tig, denkt het. Geen ge-zeur van de wind. Geen ge-bab-bel van de an-de-re blaad-jes. Fijn, hoor.

Maar na een poos-je wordt het toch wel on-ge-zel-ig in de le-ge boom.

De zwa-lu-wen zijn óók al naar het Zui-den ver-trok-ken. En de zon-ne-bloe-men ra-ken uit-ge-bloed. Een en-ke-le keer komt er nog eens 'n mees-je van de zon-ne-bloe-men-zaad-jes snoe-pen. En dan is dat óók voor-bij.

Tsie, tsie, zegt het mees-je en het wipt weg o-ver de schut-ting.

En als het na-jaar komt, hangt het ban-ge blaad-je nog al-tijd in de ka-le boom. Het hangt daar in de re-gen en in de mist.

Wat wordt het oud. En wat wordt het zwak. Het voelt zich haast te moe om zich nog lan-ger met zijn steel-tje vast te hou-den.

Op een keer valt het zo-maar naar be-ne-den.

„Kom maar hier, klei-ne dom-oor,” zegt de mod-der goed-har-tig, „ik zal je toe-dek-ken.”

„Dank je wel,” fluis-tert het blaad-je, „ik heb zo'n slaap, wel-te-rus-ten...”

Zo krijgt dat dom-me blaad-je niets meer te zien van al-les, wat er in de wij-de we-reld te zien is.

Tja, dat kòmt er van, als je zo'n ban-gerd bent!

Assepoester

door H. te Merwe

Natuurlijk heb je allemaal wel eens van Assepoester gehoord. En je weet, wie daar mee bedoeld wordt: het meisje dat thuis het nederigste en minste werk moest doen en eigenlijk zowat het huissloofje was.

Hoe ze aan haar naam gekomen is? Poesten is een heel oud woord dat blazen betekent. Nu hadden onze voorouders vroeger geen kachels, laat staan vulhaarden of centrale verwarming. Onder een brede schouw op de vuurplaat werd een hout- of turfvuur gestookt om uit het vertrek zo goed mogelijk de koude te verdrijven. Natuurlijk kon dat vuur de nacht door niet blijven branden! Tegen de avond werden de gloeiende sintels met een laag as bedekt en 's morgens moest dat „ingerekende” of „ondergerekende” vuur weer worden aangeblazen.

Dat was een tamelijk stoffig werkje, door de eenvoudigste van de dienstbaren of van de huisgenoten verricht. — Daar heb je nu de naam Assepoester.

Hersenen Gymnastiek

(Oplossingen van blz. 127)

7. De bergbestijgers

Daar de twee vrienden alle twee per minuut 6 meter stegen, kwamen ze tegelijk bovenaan. Want we hebben niet gezegd, dat ze 6 meter van de af te leggen weg per minuut liepen, doch we hadden het alleen over 6 meter hoger komen. Zijn er onder jullie, die zich hebben laten foppen?

8. Hoe oud was de juffrouw?

De juffrouw was 42 jaar. Haar moeder dus 62. Vermenigvuldigt men die twee getallen dan krijgt men tot uitkomst 2604. Telt men de twee getallen op, dan is de uitkomst: 104. Zodat de eerste uitkomst precies 2500 meer is.

9. Een vreemde deling

Om hetzelfde quotiënt te krijgen, telt men de drie delers (3, 6 en 9) bij elkaar op en deelt het getal 7890 door de som (dus 18). Het quotiënt (de uitkomst) is dan $438\frac{1}{3}$. Vermenigvuldig dit verkregen getal met 3, 6 en 9 en de drie producten geven het aantal appels aan, waaruit elk hoopje moet bestaan:

$$438\frac{1}{3} \times 3 = 1315$$

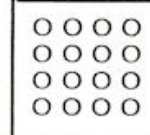
$$438\frac{1}{3} \times 6 = 2630$$

$$438\frac{1}{3} \times 9 = 3945$$

7890

NIEUWE VRAAGSTUKKEN

10. Knopen-puzzel

Jullie zien hier zestien knopen, in 4 rijen van 4 gelegd. Wie ziet er kans 4 knopen weg te nemen en dan toch nog 4 rijen van 4 knopen over te houden?

11. De laatste appels

Een vrouw stond met appels op de markt. Ze hield tenslotte enkele appels over, die ze verdeelde onder haar drie kleinkinderen. — Wim kreeg de helft van haar appels plus één. Tom kreeg de helft van wat er toen overbleef plus één. Jan kreeg de helft van wat er toen overbleef plus één. Toen had ze geen enkele appel meer over. Hoeveel appels had ze toen zij begon te verdelen?

12. De herder en zijn schapen

Men vroeg aan een herder hoe groot zijn kudde was en de man antwoordde, dat hij het niet precies kon zeggen. Wel wist hij dat hij er altijd een overhield of hij nu met twee, drie, vier, vijf of zes tegelijk telde. Telde hij ze echter met zeven tegelijk, dan hield hij niets over. Wat is het kleinste aantal schapen, dat aan bovengenoemde voorwaarden voldoet?